

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີຫົກສິບເອັດ

ການເປີດເຜີຍຜົນຜ້າແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ຄວາມເຂົ້າໃຈນິມິດຂອງດານເຢືອນ, ພັນທະສັນຍາ, ແລະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger

2024-01-25

ກາບຣີເຢືອນໄດ້ມາຫາດານເຢືອນໃນບົດທົດສອບ ເພື່ອປະທານຄວາມສາມາດແລະຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ທ່ານ ກ່ຽວກັບນິມິດທັງສອງປະການທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນບົດທົດເປດ.

ແລະທ່ານໄດ້ແຈ້ງແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ໂອ ດານເຢືອນ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກມາເພື່ອໃຫ້ທ່ານມີບັນຍາຍແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ. ຕັ້ງແຕ່ເມື່ອເລີ່ມຄຳວົງວອນຂອງທ່ານ ພຣະບັນຊາໄດ້ອອກມາແລ້ວ ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາເພື່ອສະແດງແກ່ທ່ານ; ເພາະວ່າທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ຖືກຮັກຢ່າງຍິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນ ແລະພິຈາລະນານິມິດ. ດານເຢືອນ 9:22, 23.

ເພື່ອໃຫ້ດານເຢືອນມີ "ຄວາມເຂົ້າໃຈ" ທີ່ທ່ານຈຳເປັນ, ກາບຣີເຢືອນໄດ້ບອກໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈທັງ "ເລື່ອງ" ແລະ "ນິມິດ." "ເລື່ອງ" ນັ້ນຄືນິມິດກ່ຽວກັບການຢຽບຍຳສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງພົນ, ແລະ "ນິມິດ" ນັ້ນ ຄືນິມິດກ່ຽວກັບການບາກົດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ, 1844. ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ກໍ່ເນັ້ນໜັກເຖິງນິມິດສອງຢ່າງນີ້ໃນຊັ້ນກັນ ເມື່ອນາງແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ

ດານເຢືອນກຳລັງສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງການເປັນຊະເລີຍເຈດຕະນາ ແລະ ສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ. ເຈດຕະນາບົນນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ກາບຣີເຢືອນໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ "ເລື່ອງ" ແລະ "ນິມິດ" ນັ້ນຄືສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ. ດານເຢືອນເປັນຕົວແທນຂອງ "ຜູ້ມີບັນຍາຍ" ໃນວັນສຸດທ້າຍ ເມື່ອກາບຣີເຢືອນໃຫ້ຄຳຕີຄວາມຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ. "ຜູ້ມີບັນຍາຍ" ຮັບຮູ້ທັງ "ເລື່ອງ" ແລະ "ນິມິດ" ໃນຄຳຕີຄວາມຂອງກາບຣີເຢືອນ; ຄົນອະທຳບຸນເຂົ້າໃຈ. ພວກມັນເລີ່ມໄດ້ເຂົ້າໃຈ "ເລື່ອງ" ແລະ "ນິມິດ" ແຕ່ພຽງໃນລັກສະນະທີ່ຈຳກັດເທົ່ານັ້ນ.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດລອງສື່ອ້ອຍເກົ່າສິບປີ

ເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ຍິ່ງຍຸດທິສະຖານແຫ່ງການກະບົດຕຳພັນທະສັນຍາເປັນເວລາສື່ອ້ອຍເກົ່າສິບປີ ຂອງ "ເຈດຕະນາ" ທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນ ເລວີຕີກັນ ບົດ 25 ແລະ 26. ການເປັນຊະເລີຍເຈດຕະນາ ແມ່ນຜົນລວມຂອງບັນດາປັດໄຈທຸກຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການພັກສະຫງົບຂອງນາງ.

ອາທິດທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຢືນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍ

ເປັນພາບປະກອບຂອງການໂຕ້ແຍ້ງເພື່ອພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍສອງຊ່ວງເວລາ ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ. ອາທິດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ຖືກແບ່ງອອກໂດຍກາງເຂນ ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

"ເລື່ອງໝາຍປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຊຶ່ງຖືກປະທັບໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແມ່ນຫຍັງ? ມັນແມ່ນເລື່ອງໝາຍອັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງທຸກສະຫວັນສາມາດອ່ານໄດ້ ແຕ່ຕາມະນຸດອ່ານບໍ່ໄດ້; ເພາະວ່າທຸກແຫ່ງການທຳລາຍຈະຕ້ອງເຫັນເລື່ອງໝາຍແຫ່ງການໂຖນ. ຈົດໃຈອັນມີບັນຍາຍໄດ້ເຫັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງໄມ້ກ້າງແຂນທີ່ຄ້ານວາຣີ ຢູ່ເທິງບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບເປັນບຸດທິດາຂອງພຣະອົງ. ບາບແຫ່ງການຜ່າຜົນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຍົກອອກໄປ. ພວກເຂົາເຈົ້າເຫັນເລື່ອງນັ້ນແຫ່ງການອະພິໄສກສົມລົດ ແລະເຊື້ອຜົງ

ພ້ອມທັງສັດຊື່ພຣະບັນຍັດທຸກປະການຂອງພຣະເຈົ້າ." Manuscript Releases, volume 21, 52.

ອາທິດນັ້ນເປັນແບບຢ່າງຂອງສອງຊ່ວງເວລາ ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ
ທີ່ຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງສ່ວນໃນປີ 538, (ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ) ໃນຊຶ່ງລັດທິນອກຣິດ
ແລະຕໍ່ມາລະບົບສັນຕະປາບາ ໄດ້ຢຽບຢູ່ສະຖານບໍລິສຸດ ແລະກອງທັບ. ຕະຫຼອດ ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ,
ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານຄໍາພະຍານຂອງພຣະອົງ, ແລ້ວຕໍ່ມາອີກ ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ,
ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານຄໍາພະຍານດຽວກັນນັ້ນຜ່ານທາງພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ. ຕະຫຼອດ
ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ, ຊາຕານໄດ້ໃຫ້ຄໍາພະຍານຂອງມັນຜ່ານທາງລັດທິນອກຣິດ, ແລະຕໍ່ມາອີກ
ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ, ຊາຕານໄດ້ໃຫ້ຄໍາພະຍານຂອງມັນຜ່ານທາງລະບົບສັນຕະປາບາ.

ພັນທະສັນຍາຊຶ່ງໂດຍການບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ໄດ້ກ້າຍເປັນ "ຂໍ້ຜິດ" ຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຄືພັນທະສັນຍາໃນພຣະທໍາເລວີ ບົດທີ 25 ຊຶ່ງໄດ້ກໍານົດເຖິງການໃຫ້ແຜ່ນດິນໄດ້ພັກ ແລະປຢູບົວິທິຈະຕ້ອງຖືກສະຫຼອງໃນທຸກໆປີທີ່ສິບເກົ່າ.

ແລະພຣະເຢເຢໂຫວາໄດ້ຕັດກັບໂມເຊເທິງພູເຂົາຊີນາຍວ່າ, "ຈົ່ງກ່າວແກ່ບັນດາລູກຫລານອິດສະຣາເອນ
ແລະບອກເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, ເມື່ອພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ
ແຜ່ນດິນນັ້ນຈະຕ້ອງຮັກສາວັນຊະບາໂຕຖວາຍແດ່ພຣະເຢເຢໂຫວາ. ຫົກປີເຈົ້າຈະຫວ່ານນາຂອງເຈົ້າ
ແລະຫົກປີເຈົ້າຈະຕັດແຕ່ງສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ ແລະເກັບກ່ຽວຜົນຂອງມັນ; ແຕ່ໃນປີທີຈັດ
ແຜ່ນດິນຈະມີວັນຊະບາໂຕແຫ່ງການພັກຜ່ອນ ເປັນວັນຊະບາໂຕຖວາຍແດ່ພຣະເຢເຢໂຫວາ;
ເຈົ້າຈະບໍ່ຫວ່ານນາຂອງເຈົ້າ ແລະຈະບໍ່ຕັດແຕ່ງສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ.
ສິ່ງທີ່ອອກຂຶ້ນເອງຈາກການເກັບກ່ຽວຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ກ່ຽວ
ແລະຈະບໍ່ເກັບພວງອະງຸ່ນຈາກເຄືອອະງຸ່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັດແຕ່ງຂອງເຈົ້າ;
ເພາະວ່ານັ້ນເປັນປີແຫ່ງການພັກຜ່ອນສໍາລັບແຜ່ນດິນ.
ແລະວັນຊະບາໂຕຂອງແຜ່ນດິນຈະເປັນອາຫານສໍາລັບພວກເຈົ້າ; ສໍາລັບເຈົ້າ ແລະສໍາລັບທາດຊາຍຂອງເຈົ້າ
ແລະທາດຍິງຂອງເຈົ້າ ແລະລູກຈ້າງຂອງເຈົ້າ ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ແລະສໍາລັບຝູງສັດຂອງເຈົ້າ ແລະສັດປ່າທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ;
ຜົນຜະລິດທັງໝົດຂອງມັນຈະເປັນອາຫານ. ແລະເຈົ້າຈະນັບສໍາລັບຕົນເອງເຈັດຊະບາໂຕແຫ່ງປີ
ຄືເຈັດເທື່ອຂອງເຈັດປີ; ແລະຊ່ວງເວລາຂອງເຈັດຊະບາໂຕແຫ່ງປີນັ້ນຈະເປັນສິ່ງສຳຄັນສໍາລັບເຈົ້າ.
ແລ້ວເຈົ້າຈະໃຫ້ເປົ່າແກ່ແຫ່ງປຢູບົວິໃນວັນທີ່ສິບຂອງເດືອນທີ່ຈັດ; ໃນວັນແຫ່ງການລົບມົນທິນ
ພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ສັງຄົມໄປທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະພວກເຈົ້າຈະຊໍາລະປີທີ່ຫ້າສິບໃຫ້ບໍລິສຸດ
ແລະປະກາດເສດຖະທຳພົວພັນດິນແກ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ທັງໝົດໃນນັ້ນ; ມັນຈະເປັນປຢູບົວິສໍາລັບພວກເຈົ້າ;
ແລະທຸກຄົນຈະກັບໄປສູ່ກໍາມະສິດຂອງຕົນ ແລະທຸກຄົນຈະກັບໄປສູ່ຄອບຄົວຂອງຕົນ.
ປີທີ່ຫ້າສິບນັ້ນຈະເປັນປຢູບົວິສໍາລັບພວກເຈົ້າ: ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຫວ່ານ
ແລະຈະບໍ່ກ່ຽວສິ່ງທີ່ອອກຂຶ້ນເອງໃນນັ້ນ ຫລືເກັບພວງອະງຸ່ນໃນນັ້ນຈາກເຄືອອະງຸ່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັດແຕ່ງຂອງເຈົ້າ.
ເພາະວ່ານັ້ນເປັນປຢູບົວິ; ມັນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດສໍາລັບພວກເຈົ້າ:
ພວກເຈົ້າຈະກິນຜົນຜະລິດຂອງມັນຈາກທຸກໆ. ໃນປຢູບົວິນີ ທຸກຄົນຈະກັບໄປສູ່ກໍາມະສິດຂອງຕົນ.
ພຣະນິຕິບັນຍັດ 25:1-13.

ໄລຍະທໍາອິດຂອງຄໍາພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບອາທິດທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຍົນຢືນພັນທະສັນຍາ, ແລະສິ່ງຮ້ອຍເກົ່າສິບປີ,
ມີຄວາມກ່ຽວພັນໂດຍກົງກັບ "ເຈັດເທື່ອ" ໃນພຣະທໍາເລວີ ບົດທີຊາວຫ້າ ແລະ ຊາວຫົກ.

ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈເຖິງວ່າ
ນັບແຕ່ການປະກາດພຣະບັນຊາໃຫ້ພົ້ນຝຸດແລະກໍ່ສ້າງນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່ ຈົນເຖິງພຣະເມຊີອາ
ຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້ານາຍ ຈະມີເຈັດສັບປະດາ ແລະຫົກສິບສອງສັບປະດາ; ຖະໜົນຈະຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນອີກ

ແລະກໍາແພງດ້ວຍ ແມ່ນແຕ່ໃນເວລາອັນລຳບາກຍາກເຂັນ. ດານເອນ 9:2

ຫົກສິບເກຣັກອາທິດ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ນຳທ່ານໄປເຖິງການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ ແລະເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອາທິດນັ້ນ ຊຶ່ງໃນອາທິດນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຢືນຢັນພັນທະສັນຍາ ອັນເປັນພັນທະສັນຍາແຫ່ງ "ການໂຕ້ແຍ້ງ" ຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ມີອາທິດໜຶ່ງແຫ່ງອາທິດທັງໝົດ (ສີສິບເກຣັກ) ຊຶ່ງຖືກແຍກອອກຈາກຫົກສິບເກຣັກອາທິດ ໂດຍວະລີ "ເຈດຕະນາ ແລະ ຫົກສິບສອງອາທິດ." ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈະຕ້ອງມີສີສິບເກຣັກ ຊຶ່ງເປັນການອ້າງອີງຢ່າງແຈ້ງຊັດເຊິງພັນທະສັນຍາໃນພຣະທຳເລວີ ບົດທີ ໑໒ ຫຼ້າ ແລະເຖິງການສະຫຼອງປີຢູບົລີ. ສີສິບເກຣັກນັ້ນ ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນສັນຍະລັກຂອງວົງຈອນປີຢູບົລີເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນສັນຍະລັກຂອງເພນເຕກອດນຳດ້ວຍ ຊຶ່ງເປັນວັນທີ່ຫ້າສິບ ທີ່ຕາມຫຼັງສີສິບເກຣັກວັນຂອງງານສະຫຼອງອາທິດ.

ສີສິບເກຣັກບໍ່ທຳອິດຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ, ຄືສີສິບເກຣັກສີສິບປີ, ແລະ ອາທິດທີ່ພັນທະສັນຍາໄດ້ຖືກຮັບຮອງໄວ້ ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບີ, ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີເປັນ "ເຈດຕະນາ," ໃນພຣະທຳເລວີ ບົດທີ ໑໒ ຫຼ້າ. ທຸກອົງປະກອບຂອງຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ລ້ວນແຕ່ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບ "ເຈດຕະນາ" ຊຶ່ງຂະບວນການ Adventism ໄດ້ວາງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງ ແລະ ປະຕິເສດໃນປີ 1863. "ເຈດຕະນາ" ແມ່ນສັນຍະລັກຂອງພັນທະສັນຍາແຫ່ງປີຢູບົລີ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ກ່ອນຈະສົ່ງເກດໄວ້ດ້ວຍວ່າ ເມື່ອສອງພັນສາມຮ້ອຍປີໃດສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບີກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນນັ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ, ເພາະໄມເຊໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະທຳເລວີ ບົດທີ ໑໒ ຫຼ້າ ວ່າ:

ແລະເຈົ້າຈົນບັບປະສານໂຕເຈດຕະນາສຳລັບຕົນເອງ, ຄືເຈດຕະນາລະເຈດຕະນາ;
ແລະໄລຍະເວລາຂອງປະສານໂຕທັງເຈດຕະນານັ້ນ ຈະເປັນສີສິບເກຣັກສຳລັບເຈົ້າ.
ແລ້ວເຈົ້າຈົງໃຫ້ເປົ້າແກສຽງດັງໃນວັນທີ່ສິບຂອງເດືອນທີ່ເຈດຕະນາ; ໃນວັນແຫ່ງການລົບມົນທົນ
ພວກເຈົ້າຈົງໃຫ້ເປົ້າແກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າ. ພຣະທຳເລວີ 25:8, 9

ທຸກໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຢູ່ພາຍໃນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ລ້ວນມີຄວາມສຳພັນໂດຍກົງກັບ "ເຈດຕະນາ" ໃນເລວີນີຕີ ບົດ 26 ລວມທັງວັນທີ່ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທັງສອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍ.

ສີສິບເກຣັກບໍ່ທຳອິດໄດ້ຊັບອກເຖິງພາລະກົດແຫ່ງການກໍ່ສ້າງໃໝ່ ແລະການຟື້ນຟູເຮືອນຊາເລັມ ຊຶ່ງຈະສຳເລັດລົງເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າອອກມາຈາກບາບໂລນ.

ພຣະວິຫານໄດ້ຖືກສ້າງສຳເລັດກ່ອນພຣະບັນຍັດຄັ້ງທີສາມ

ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະວິຫານຂອງພວກມົນເລໂຣຕ໌ໄດ້ສຳເລັດກ່ອນທີ່ທຸດສະຫວັນອົງທີສາມຈະມາເຖິງ.

ແຕ່ພາຍຫຼັງຈາກ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ., "ຖະໜົນ" ຍັງຈຳເປັນຕ້ອງ "ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະກຳແພງດ້ວຍ ໃນຍາມອັນລຳບາກ." ໃນຖານະທີ່ພຣະເຊຍເປັນອັນພາດແລະໂອເມກາ

ພຣະອົງຊົງສະແດງບາຍທາງຂອງສິ່ງໜຶ່ງດ້ວຍການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງນັ້ນຢູ່ເສມອ, ແລະພາຍຫຼັງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ພວກມົນເລໂຣຕ໌ຈະຕ້ອງເຮັດ "ຖະໜົນ" ແລະ "ກຳແພງ" ໃຫ້ສຳເລັດ "ໃນຍາມອັນລຳບາກ."

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ຊີ້ວ່າ ກຳແພງແຫ່ງການປົກປ້ອງຮອບນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຕາມຕົວອັກສອນ

ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະທັນທີຫຼັງຈາກວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,

ຜູ້ຊີ້ສັດໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ ແລະໄດ້ຮັບຮູ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ (ກຳແພງ).

ເພື່ອຈະຮັບຮູ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຮວມທັງວັນຊະບາໂຕ,

ກຸ່ມມົນເລໂຣຕ໌ຖືກນຳກັບໄປຫາພັນທະສັນຍາຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ. ການຟື້ນຟູ "ຖະໜົນ"

ຕາມຕົວອັກສອນ ແມ່ນການຟື້ນຟູທີ່ໄດ້ສຳເລັດລົງທາງຈິດວິນຍານ ເມື່ອກຸ່ມມົນເລໂຣຕ໌ກັບຄືນໄປຫາ

"ເສັ້ນທາງເກົ່າ" ຂອງເຢເຣມີຍາ. ແລະ "ເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ"

ທີ່ຈະມີຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ກຳແພງແລະຖະໜົນຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນນັ້ນ ແມ່ນຈະສຳເລັດຂຶ້ນຫຼັງຈາກ 1844,

ແລະສົງຄາມກາງເມືອງທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາໃນເວລານັ້ນ ແລະບໍ່ດົນກໍ່ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດນັ້ນເອງ ເປັນຕົວແທນຂອງເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກນັ້ນ.

ຖ້າຫາກພວກເຂົາໄດ້ສັດຊື່ ພວກເຂົາຈະໄດ້ບັນລຸເຖິງປະຫວັດສາດເປັນສັນຍາລັກຂອງປຶ້ມວິໄລ (ບ່ອນທີ່ທາດຖືກປ່ອຍໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະ) ຊຶ່ງຍັງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວັນທີ່ກຳລັງຂອງເພນເຕກອດອີກດ້ວຍ (ບ່ອນທີ່ຂ້າວສານແຫ່ງການປົດປ່ອຍຖືກສົ່ງອອກໄປສູ່ຊາວໂລກທັງປວງ). ແຕ່ຫຼັງຈາກປີ 1844 ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ຄັດຄ້ານແສງສະຫວ່າງເລື່ອງວັນຊະບາໂຕ, ແລະໃນປີ 1863 ພວກເຂົາຍັງໄດ້ປະຕິເສດຂ້າວສານຂອງໄມເຊ ("ເຈດ໌ເທຣີ") ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳມາສົ່ງເຖິງພວກເຂົາໂດຍເອລີຍາ (William Miller.) ໃນອີກນ້ອຍໜຶ່ງ ພວກເຂົາໄດ້ຫັນໜ້າຈາກ "ຖະໜົນ" (ທາງເກົ່າແກ່) ຊຶ່ງພວກເຂົາຄວນຈະຟື້ນຟູແລະດຳເນີນໄປໃນນັ້ນ.

ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ການເລີ່ມຕົ້ນເພື່ອສະແດງບາຍທາງສະເໝີ, ແລະເມື່ອຄຳອະນຸຍາດເຮືອນພົມມະຈາຣີສືບຄົນຖືກກ່າວຊຳອີກໃນວັນສຸດທ້າຍ, ພາລະກົດແຫ່ງການຟື້ນຟູເຊື້ອຊາເລັ່ມກໍ່ຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດອີກຄັ້ງ. "ຖະໜົນແລະກຳແພງ" ຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນ "ເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ". ບັດນີ້ພວກເຮົາກຳລັງກ່າວເຂົ້າສູ່ເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກນັ້ນ. ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້; ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອ "ໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່" ໃນ ພຣະນິມົດ 11 ມາເຖິງ, ຖະໜົນແລະກຳແພງຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ. ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະລະບຸເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກນັ້ນວ່າເປັນ "ການໂກດເຄືອງຂອງປະຊາຊາດທັງຫລາຍ" ອັນເກີດຈາກສົງຄາມຂອງອິສະລາມທີ່ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ.

ໃນຂະນະທີ່ນາງໄດ້ອະທິບາຍສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ກ່ຽວກັບ "ເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ," ນາງໄດ້ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມ Early Writings.

"1. ໃນໜ້າ 33 ໄດ້ມີຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້: 'ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ວັນຊະບາໂຕອັນບໍ່ລົບຊົດເປັນກຳແພງແຫ່ງການແບ່ງແຍກ ແລະຈະເປັນຕໍ່ໄປ ລະຫວ່າງອິສະຕາເອນທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບັນດາຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ; ແລະວ່າ ວັນຊະບາໂຕເປັນປະເດັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະຮວບຮວມຈິດໃຈຂອງບັນດາວິສຸດຊົນອັນເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ກຳລັງຄອຍຖ້ຳຢູ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າມີບຸດທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນ ແລະບໍ່ຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມສະຫວ່າງກ່ຽວກັບວັນນັ້ນ. ແລະໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງມືບໍລິບູນດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ເມື່ອພວກເຮົາອອກໄປ ແລະປະກາດເລື່ອງວັນຊະບາໂຕຢ່າງຄົບຖ້ວນຍິ່ງຂຶ້ນ.'"

"ທັດສະນະນີ້ໄດ້ຖືກປະທານໃນປີ 1847 ເມື່ອຍັງມີພຽງແຕ່ພວກພົນອ້ອງແອດເວັນທີ່ສຳຄັນອັນໜ້ອຍຫຼາຍທີ່ຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, ແລະໃນບັນດາຄົນເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ມີພຽງບ່ອນທີ່ຄົນທີ່ເຫັນວ່າການຖືຮັກສາວັນນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນພຽງພໍທີ່ຈະຂີດເສີນແບ່ງລະຫວ່າງ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກັບຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ. ບັດນີ້ ການສຳເລັດເປັນຈິງຂອງທັດສະນະນັ້ນກໍ່ກຳລັງເລີ່ມບາກກົດໃຫ້ເຫັນ. 'ການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ,' ທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນທີ່ນີ້, ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງເວລາເມື່ອໄພພິບັດທັງຫຼາຍຈະເລີ່ມຖືກເທລົງມາ, ແຕ່ໝາຍເຖິງໄລຍະເວລາສັ້ນໆກ່ອນໜ້ານັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດຍັງຢູ່ໃນສະຖານບໍລິສຸດ. ໃນເວລານັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພາລະກົດແຫ່ງຄວາມພົ້ນກຳລັງຈະສິ້ນສຸດລົງ, ຄວາມລຳບາກຈະເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແຕ່ກໍ່ຖືກຍື່ນຍິ່ງໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂັດຂວາງພາລະກົດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ໃນເວລານັ້ນ 'ຜົນປາຍລະດູ'

ຫຼືການພົ້ນຜິດຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະມາເຖິງ
ເພື່ອປະທານລົດອຳນາດແກ່ສຽງດັງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ,
ແລະຕຽມພວກວິສຸດໃຫ້ສາມາດຍືນຍົງໃນລຸ່ງເວລາເມື່ອໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍຈະຖືກເທລົງມາ."
Early Writings, 85.

ມີ "ໄລຍະເວລາສັ້ນໆ" ຫນຶ່ງ ທີ່ນຳໜ້າການປົດແຫ່ງໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ, ໃນເວລາທີ່
"ບັນດາປະຊາຊາດຈະພາກັນພົວພັນ ແຕ່ຍັງຖືກຍັບຍັ້ງໄວ້." ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ "ຜົນບາຍລະດູ" ກໍມາເຖິງ.
"ການພົວພັນຂອງບັນດາປະຊາຊາດ" ເປັນສັນຍະລັກຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 11.

ແລະບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ໂກດແຄ້ນ, ແລະພຣະພົວພັນຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງ, ແລະເວລາຂອງຄົນຕາຍ,
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍຖືກພິພາກສາ,
ແລະເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງປະທານບຳເໜັດແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄົບຖ້ວນດາວຜູ້ພະຍາກອນ, ແກ່ບັນດາວິສຸດຊົນ,
ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ຍາກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່;
ແລະເພື່ອທຳລາຍບັນດາຜູ້ທີ່ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະນິມົດ 11:18

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງບັນດາປະຊາຊາດ, ພຣະພົວພັນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຄົນຕາຍນັ້ນ
ເປັນເຫດການທີ່ເຍກອອກຈາກກັນແລະແນ່ນອນແຕກຕ່າງກັນ, ໂດຍເກີດຕາມລຳດັບຕ່າງໆກັນ;
ອີກທັງມີວິໄນ ມີຄຳເອນຍັງບໍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລະເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາ
ກ່ອນບໍ່ທັນໄດ້ລົ້ມຕົ້ນ. ບັນດາປະຊາຊາດບັດນີ້ກຳລັງເກີດຄວາມໂກດຮ້າຍຂຶ້ນ,
ແຕ່ເມື່ອມະຫາປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາໄດ້ສຳເລັດພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນສະຖານບໍລິສຸດແລ້ວ,
ພຣະອົງຈະລຸກຂຶ້ນ, ສວມເຄື່ອງນຸ່ງແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນ,
ແລະແລ້ວໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍຈະຖືກເທລົງ.

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ທຸດສະຫວັນທັງສິ້ນຈະຍຶດກຸມລົມທັງສີ່ໄວ້
ຈົນກວ່າພຣະເຢຊູຈະຊົງສຳເລັດພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນສະຖານນະມັດສະການ,
ແລະແລ້ວໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍຈະມາ." Early Writings, 36.

"ຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງບັນດາປະຊາຊາດ"
ເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນຈະສິ້ນສຸດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ, ເພາະວ່າຫຼັງຈາກນັ້ນມີ
"ພຣະພົວພັນຂອງພຣະເຈົ້າ." "ພຣະພົວພັນຂອງພຣະເຈົ້າ"
ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເວລາແຫ່ງການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນສິ້ນສຸດລົງ, ແລະ "ເວລາທີ່ຈະພິພາກສາຄົນຕາຍ"
ໝາຍເຖິງການພິພາກສາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງພັນປີ,
ແລະບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງການພິພາກສາຄົນຕາຍທີ່ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນປີ 1844.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ຖືກະແຈຂອງຫຸບເຫວລົກສຸດ ແລະ
ມີໄສ້ໃຫຍ່ສາຍໜຶ່ງຢູ່ໃນມືຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້ຈັບພະຍານາກນັ້ນ ຄົງເກົ້າແກ່ນນັ້ນ ຜູ້ຊົງເປັນມານຮ້າຍ
ແລະ ຊາຕານ ແລະໄດ້ຜູກມັດມັນໄວ້ໜຶ່ງພັນປີ, ແລະໂຍນມັນລົງໃນຫຸບເຫວລົກສຸດ ແລະປົດຂັງມັນໄວ້
ແລະປະທັບຕາໄວ້ເທິງມັນ ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ຫລອກລວງບັນດາປະຊາຊາດອີກຕື່ມ
ຈົນກວ່າໜຶ່ງພັນປີນີ້ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ; ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ມັນຈະຕ້ອງຖືກປ່ອຍອອກຊົດລະຍະໜຶ່ງ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບັນລັງຕ່າງໆ ແລະພວກເຂົາໄດ້ນັ່ງເທິງບັນລັງນັ້ນ
ແລະການພິພາກສາໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພວກເຂົາ;
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດວງຈິດຂອງພວກທີ່ຖືກຕັດສິນສະເພາະເພື່ອຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູ
ແລະເພາະພຣະວິຈານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ຫຼືຮູບຂອງມັນ

ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບເຄຣດິດໜ້າຂອງມັນໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກ ຫຼືໃນມືຂອງພວກເຂົາ; ແລະພວກເຂົາໄດ້ມີຊີວິດຂຶ້ນມາ ແລະໄດ້ຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ. ພຣະນິມິດ 20:1-4.

ການພິພາກສາທີ່“ຖືກມອບໃຫ້ແກ່” ບັນດາວິສຸດຊົນ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນຊ່ວງພັນປີນັ້ນ ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ພິພາກສາຄົນອະທຳ ບໍ່ແມ່ນວ່າ ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຖືກພິພາກສາ.

“ໃນລະຫວ່າງພັນປີລະຫວ່າງການຄົ້ນຄ້າມີຊີວິດຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຄັ້ງທີສອງນັ້ນ ການພິພາກສາຄົນຊົ່ວຈະເກີດຂຶ້ນ. ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການພິພາກສານີ້ວ່າເປັນເຫດການທີ່ຕາມຫຼັງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ. ‘ຢ່າພິພາກສາສິ່ງໃດກ່ອນເວລາ ຈົນກວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ ຜູ້ຊຶ້ງຈະຊົງເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ລັບໃນຄວາມມັດໃຫ້ປະຈັກແຈ້ງ ແລະ ຈະຊົງເຮັດໃຫ້ຄວາມຄຶດໃນໃຈຂອງມະນຸດບາກດອກ.’ 1 ໂກຣິນໂທ 4:5. ດານເຮນບະກາດວ່າ ເມື່ອຜູ້ຊົງມີພຣະຊົນມະຢູແຕບູຮານການໄດ້ສະເດັດມາ ‘ການພິພາກສາກຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກວິສຸດຊົນຂອງອົງສູງສຸດ.’ ດານເຮນ 7:22. ໃນເວລານັ້ນ ບັນດາຄົນຊອບທຳຈະຄອງລາດເປັນກະສັດ ແລະ ປະໂລຫິດຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ. ໂຢຮັນໃນພຣະນິມິດໄດ້ກ່າວວ່າ: ‘ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບັນລັງຕ່າງໆ ແລະ ມີຜູ້ນັ່ງເທິງບັນລັງເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ການພິພາກສາກຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ.’ ‘ເຂົາຈະເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ຈະຄອງລາດຮ່ວມກັບພຣະອົງຕະຫຼອດພັນປີ.’ ພຣະນິມິດ 20:4, 6. ໃນເວລານີ້ ດັ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ທຳນາຍໄວ້ວ່າ ‘ພວກວິສຸດຊົນຈະພິພາກສາໂລກ.’ 1 ໂກຣິນໂທ 6:2. ໃນຄວາມເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັບພຣະຄຣິດ ເຂົາຈະພິພາກສາຄົນຊົ່ວ ໂດຍປຽບທຽບການກະທຳຂອງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນກັບປົມບັນຍັດ ຄືພຣະຄຳພີ ແລະ ຕັດສິນທຸກກໍລະນີຕາມການກະທຳທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ໃນຮ່າງກາຍ. ແລ້ວສ່ວນທີ່ຄົນຊົ່ວຈະຕ້ອງທົນທຸກນັ້ນກໍຖືກກຳນົດອອກຕາມການງານຂອງເຂົາ; ແລະ ມັນຖືກບັນທຶກໄວ້ຕໍ່ຕຳນານຊື່ຂອງເຂົາໃນປົມແຫ່ງຄວາມຕາຍ.”

“ຊາຕານ ພ້ອມທັງທູດສະຫວັນຊົ່ວ ກໍຖືກພິພາກສາໂດຍພຣະຄຣິດ ແລະໂດຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເຊັ່ນກັນ. ໂປໂລກ່າວວ່າ: ‘ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ອອກຫລືວ່າ ພວກເຮົາຈະພິພາກສາບັນດາທູດສະຫວັນ?’ ຂໍ້ 3. ແລະຢູດາກໍປະກາດວ່າ ‘ບັນດາທູດສະຫວັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັກສາສະຖານະເດີມຂອງຕົນ ແຕ່ໄດ້ປະຖົມທຳນັກຂອງຕົນນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະຫງວນພວກເຂົາໄວ້ໃນໄສຕະຫລອດນິ້ວດອນພາຍໃຕ້ຄວາມມັດ ເພື່ອຮອດການພິພາກສາໃນວັນໃຫຍ່.’ ຢູດາ 6.”

“ເມື່ອຄົບພັນປີການຄົ້ນຄ້າຄັ້ງທີສອງຈະເກີດຂຶ້ນ. ແລ້ວຄົນອະທຳຈະຖືກປຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະຈະປາກົດຕົວຢູ່ຕາມພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຮັບການບັງຄັບໃຊ້ແຫ່ງ ‘ຄຳພິພາກສາທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້.’ ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ຮັບການສຳແດງ ຫຼັງຈາກໄດ້ພັນລະນາເຖິງການຄົ້ນຄ້າຂອງຄົນຊອບທຳ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ‘ສ່ວນຄົນຕາຍອື່ນໆນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີຊີວິດອີກ ຈົນກວ່າຈະຄົບພັນປີ.’ Revelation 20:5. ແລະອີຊາຍາປະກາດໄວ້ ກ່ຽວກັບຄົນອະທຳວ່າ: ‘ພວກເຂົາຈະຖືກລວບລວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ ເໝືອນດັ່ງນັກໂທດຖືກລວບລວມໄວ້ໃນຫຼຸມ, ແລະຈະຖືກຂັງໄວ້ໃນຄຸກ, ແລະພາຍຫຼັງຫຼາຍວັນ ພວກເຂົາຈະຖືກເອົາອອກມາ.’ Isaiah 24:22.” The Great Controversy, 660, 661.

ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ່ວວ່າ “ການຖືກຍົວະໃຫ້ຊາດຕ່າງໆ ຄຽດແຄ້ນ” ໝາຍເຖິງ “ເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ” ທີ່ຈະມາເຖິງໂລກກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະສິ້ນສຸດລົງ, ແລະເມື່ອ “ຊາດຕ່າງໆ ຄຽດແຄ້ນ,” ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ພວກເຂົາກໍ “ຖືກຍົບຍັງໄວ້.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງບັນດາປະຊາຊາດ, ພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເວລາສຳລັບການພິພາກສາຄົນຕາຍ ເປັນເຫດການທີ່ເຢກອອກຈາກກັນຢ່າງຊັດເຈນ,

ໂດຍເກີດຕາມກັນໄປທຳລາຍຢ່າງ." Early Writings, 36.

ໃນເວລາທີ່ "ບັນດາຊາດທັງຫຼາຍພາກັນໂກດແຄ້ນ," ຝົນປາຍລະດູກໍ່ລົມຕົກລົງ.

"ໃນເວລານັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພາລະກົດແຫ່ງຄວາມລອດຟົນກໍ່ລົງຈະສົນສຸດລົງ, ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຈະບັງເກີດຂຶ້ນເທິງໂລກ, ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະໂກດແຄ້ນ, ແຕ່ຈະຖືກຢັບຢັ້ງໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂັດຂວາງພາລະກົດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນ. ໃນເວລານັ້ນ 'ຝົນປາຍລະດູ' ຫຼືການຟື້ນຊື່ນຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ຈະມາເຖິງ ເພື່ອປະທານອຳນາດແກ່ສຽງອັນດັງກ້ອງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນ, ແລະຕຽມພວກວິສຸດໃຫ້ຢືນຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາເມື່ອໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍຈະຖືກເທລົງມາ." Early Writings, 85.

ມີຈຸດໜຶ່ງເມື່ອ "ບັນດາປະຊາຊາດໂກດແຄ້ນ" ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນພວກເຂົາກໍ່ "ຖືກຢັບຢັ້ງໄວ້."

ໃນເວລານັ້ນແຫຼ້ຍ ພຣະຄຣິດຈົງສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງພຣະສິດຂອງພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຝົນປາຍລະດູ.

"ຝົນປາຍລະດູກໍ່ລົງຈະມາເຖິງເຫຼົ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ລົງສຸດ—ແລ້ວໃນເວລານັ້ນທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບມັນດັ່ງທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບມາແຕ່ກ່ອນ."

"ເມື່ອທູດສະຫວັນທັງສີ່ປ່ອຍມີ, ພຣະຄຣິດຈະສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ຮັບຝົນປາຍລະດູ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ກຳລັງເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຕົນສາມາດເຮັດໄດ້." Spalding and Magan, 3.

ຂໍ້ຄວາມສອງຕອນກ່ອນໜ້ານີ້ຈາກ Early Writings ຊີ້ອີກວ່າ ເມື່ອບັນດາປະຊາຊາດຖືກປຸກໃຫ້ໂກດແຄ້ນ ແລະໃນເວລາດຽວກັນ "ຖືກຢັບຢັ້ງໄວ້," ທູດສະຫວັນທັງສີ່ອົງກໍ່ຢັບຢັ້ງລົມທັງສີ່. ດັ່ງນັ້ນ ການທີ່ບັນດາປະຊາຊາດຖືກປຸກໃຫ້ໂກດແຄ້ນນັ້ນ ຈົ່ງຖືກແທນຄວາມໝາຍດ້ວຍ "ລົມທັງສີ່" ນາງຍັງໄດ້ກ່າວໄວ້ອີກວ່າ ໃນເວລາທີ່ທູດສະຫວັນທັງສີ່ອົງຢັບຢັ້ງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ໂກດແຄ້ນໄວ້ນັ້ນ ຝົນປາຍລະດູຈະມາເຖິງ. ຊ່ວງເວລາທີ່ລົມຕົ້ນເມື່ອຝົນປາຍລະດູມາເຖິງ ຊົງກໍ່ແມ່ນເວລາທີ່ບັນດາປະຊາຊາດຖືກປຸກໃຫ້ໂກດແຄ້ນ ແຕ່ຍັງຖືກຢັບຢັ້ງໄວ້ນັ້ນ ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າ Michael ຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະປິດລົງ. ຊ່ວງເວລານັ້ນແມ່ນຊ່ວງເວລາທີ່ຄວາມລອດຟົນກໍ່ລົງຈະປິດລົງ ແລະເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງພຣະກົດສຸດທ້າຍຂອງພຣະຄຣິດໃນສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດ ຊົງຖືກລະບຸວ່າເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ພຣະອົງກຳລັງລົບບາບຂອງມະນຸດອອກ ຫຼືກໍ່ລົບຊີຂອງເຂົາອອກຈາກບັນດາປົ້ມແຫ່ງການພິພາກສາ. ຊ່ວງເວລານັ້ນ ເມື່ອທູດສະຫວັນກຳລັງຢັບຢັ້ງລົມທັງສີ່ໄວ້ ແມ່ນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.

ອົດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄົງທຶນ ແມ່ນອຳນາດທີ່ "ເຮັດໃຫ້ບັນດາຊາດໂກດແຄ້ນ," ແລະວິບັດຄົງທຶນໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແຕ່ອົດສະລາມໄດ້ຖືກ "ຢັບຢັ້ງໄວ້" ໃນທັນທີ. "ລົມຈາກທິດຕາເວັນອອກ" ເປັນສັນຍະລັກຂອງອົດສະລາມ, ແລະເອຊາຢາໄດ້ລະບຸ "ລົມຈາກທິດຕາເວັນອອກ" ວ່າເປັນ "ລົມທີ່ຮຸນແຮງ," ຊົງພຣະເຈົ້າ "ຢັບຢັ້ງ" (ຫ້າມໄວ້).

ສົງຄາມຂອງອົດສະລາມຖືກພັນລະນາຊ້ຳໆດັ່ງຢັ້ງຢືນກຳລັງເຈັບທ້ອງຄອດລູກ, ເພາະວ່າມັນເປັນສົງຄາມທີ່ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ຊົງໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດອຳນາດແຫ່ງພຣະນິມິດ ບົດທີ 18 ໄດ້ລົງມາ, ດັ່ງທີ່ຖືກຫມາຍໄວ້ໂດຍການທຳໃຫ້ອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນນິວຢອກຟັງລົງ.

“ບັດນີ້ມີຄຳກ່າວອອກມາຫຼືວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ
ນະຄອນນິວຢອກຈະຖືກກວາດລ້າງໄປດ້ວຍຄືນຍັກບ? ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ກ່າວເລີຍ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມອງເບິ່ງອາຄານໃຫຍ່ໆທີ່ພວມຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ນັ້ນ, ຊັ້ນແລ້ວຊັ້ນເລົ່າ,
'ຈະມີເຫດການອັນນ່າສະພິກວິພຽງໃດ
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນເພື່ອສັນສະເຫຼືອແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງນ່າສະພິກວິ! ແລ້ວຖ້ອຍຄຳໃນ
ພຣະນິມິດ 18:1-3 ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.'
ພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດທັງບົດເປັນຄຳເຕືອນເຖິງສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຫັນໃນໂລກ.
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງເປັນພິເສດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຫັນນະຄອນນິວຢອກ,
ນອກຈາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ
ມີຫຼັກອາຄານໃຫຍ່ໆຢູ່ນັ້ນຈະຖືກຖິ້ມລົງໂດຍການຫັນແລະການຄັກກັບຂອງລົດເດດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຈາກແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຄວາມພິນາດກຳລັງຢູ່ໃນໂລກ.
ພຽງພຣະດຳລັດຄຳດຽວຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຽງການສຳຜັດຄັ້ງດຽວຈາກລົດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,
ໂຄງສ້າງອັນມະຫາສານເຫຼົ່ານີ້ຈະພັງທະລາຍລົງ.
ຈະມີເຫດການເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງຄວາມນ່າສະພິກວິຂອງມັນນັ້ນ ພວກເຮົາບໍ່ອາດຈົນຕະນາການໄດ້.” Review
and Herald, July 5, 1906.

ໃນແຜນພາບປີ 1843 ແລະ 1850 ອົດສະລາມຖືກນຳສະເໜີເປັນ “ມ້າສົງຄາມ”. ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 9
ບ່ອນທີ່ອົດສະລາມແຕ່ງວິບັດທຳອິດແລະວິບັດທີສອງຖືກນຳສະແດງໄວ້,
ລັກສະນະຂອງອົດສະລາມຖືກຊີ້ບອກໂດຍນາມຂອງກະສັດແຕ່ງອົດສະລາມ.

ແລະພວກເຂົາມີກະສັດອົງໜຶ່ງປົກຄອງເໜືອພວກເຂົາ, ຄືທູດສະຫວັນແຕ່ງຫຸບເຫວລິກສຸດ,
ຜູ້ຊີ້ນາມຂອງລາວໃນພາສາເຮັບເຣີແມ່ນ ອະບັດໂດນ, ແຕ່ໃນພາສາກຣີກນັ້ນມີນາມວ່າ ອາໂປລໂອນ.
ພຣະນິມິດ 9:11.

ຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືບົດ ເກັ້ ແລະ ຂໍ້ສົບເອັດ, ໄດ້ຊີ້ບອກໃນເຊີງພະຍາກອນວ່າ
ບໍ່ວ່າຈະຖືກນຳສະເໜີໃນພຣະຄຳພີເດີມ (ພາສາເຮັບເຣີ) ຫຼືໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ (ພາສາກຣີກ),
ລັກສະນະຂອງອົດສະລາມກໍຄື Abaddon ຫຼື Apollyon. ທັງສອງຊື່ນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ “ການທຳລາຍ ແລະ
ຄວາມຕາຍ”.

“ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຍຶດໄວ້ຊຶ່ງລົມທັງສີ, ຊຶ່ງຖືກເປັນພາບແທນໂດຍມ້າທີ່ເກຣຍອີວກຣາດ
ຊອກຫາທີ່ຈະຫຼຸດພົ້ນແລະແລ່ນກວາດໄປເໜືອຜິວໜ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ,
ນຳພາການທຳລາຍແລະຄວາມຕາຍໄປຕາມທາງຂອງມັນ.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

ລົມທັງສີແມ່ນມ້າແຕ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍໃນຄຳພະຍາກອນແຕ່ງພຣະຄຳພີ,
ຊຶ່ງກຳລັງສະແຫວງຫາທາງຫຼຸດພົ້ນອອກໄປ.
ໜຶ່ງໃນລັກສະນະແຕ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງມ້າແຕ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍນັ້ນກໍຄື ມັນຖືກຍັບຍັງໄວ້,
ແຕ່ກໍຍັງກຳລັງສະແຫວງຫາທາງຫຼຸດພົ້ນອອກໄປ ແລະນຳ “ຄວາມພິນາດແລະຄວາມຕາຍ”
ມາເໜືອແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ກ່າວເຖິງຫົວຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ໂອ
ຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມສຳນຶກເຖິງການທຳລາຍອັນກຳລັງຈະມາເຖິງຂອງເມືອງຫຼາຍພັນແຫ່ງ
ຊຶ່ງບັດນີ້ເກືອບຈະຖືກຍົກໃຫ້ແກ່ການບູຊາຮູບເຄົາລົບແລ້ວ!
ແຕ່ຫຼາຍຄົນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຄວນຈະປະກາດຄວາມຈິງ

ກັບພາກັນກ່າວຫາແລະກ່າວໂທດພວກພື້ນຢູ່ຂອງຕົນ.
ເມື່ອລົດອຳນາດແຫ່ງການປ່ຽນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງຈົດໃຈທັງຫຼາຍ ຈະມີການປ່ຽນແປງຢ່າງແນ່ນອນ.
ມະນຸດຈະບໍ່ມີແນວໃນໄມ້ທີ່ຈະວິພາກວິຈານແລະທຳລາຍອີກ.
ພວກເຂົາຈະບໍ່ຢືນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ຂັດຂວາງແສງສະຫວ່າງຈາກການສ້າງໄປເຖິງໂລກ.
ການວິພາກວິຈານຂອງພວກເຂົາ ການກ່າວຫາຂອງພວກເຂົາ ຈະສິ້ນສຸດລົງ.
ບັນດາອຳນາດຂອງສັດຕູກຳລັງລະດົມເພື່ອເຂົ້າສູ່ຮົບ. ການຕໍ່ສູ້ອັນໜັກແໜ້ນຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ.
ຈົ່ງເຂົ້າມາຢູ່ຮ່ວມກັນໃຫ້ແນ່ນອນ ພວກພື້ນຢູ່ຊາຍແລະຍິງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຈົ່ງເຂົ້າມາຢູ່ຮ່ວມກັນໃຫ້ແນ່ນອນ. ຈົ່ງຜູກພັນໄວ້ກັບພຣະຄຣິດ. ‘ຢ່າເວົ້າວ່າ, ການສົມຄົບກັນ,...
ແລະຢ່າຍ້ານຄວາມຍ້ານຂອງເຂົາ ຫຼືຄວາມຄວັນຄ້ານ. ຈົ່ງຖືວ່າພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາວ່າເປັນອົງບໍລິສຸດ;
ແລະໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄວາມຍ້ານຂອງພວກເຈົ້າ ແລະເປັນຄວາມຄວັນຄ້ານຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະພຣະອົງຈະເປັນສະຖານບໍລິສຸດ; ແຕ່ຈະເປັນຫນຶ່ງແຫ່ງການສະດຸດ
ແລະເປັນສິລາແຫ່ງການລ່ວງເກີນແກ່ທັງສອງວົງຕະກູນຂອງອິສະຣາເອນ, ເປັນບ້ວງ
ແລະເປັນແຮວແກ່ຊາວເຢຣູຊາເລມ. ແລະຫຼາຍຄົນໃນບັນດາພວກເຂົາຈະສະດຸດ ແລະລົ້ມລົງ
ແລະແຕກຫັກ ແລະຖືກດັກໄວ້ ແລະຖືກຈັບໄປ.”

“ໂລກນີ້ເປັນເວທີລະຄອນ. ນັກສະແດງທັງຫຼາຍ, ຄົນບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ,
ກຳລັງຕຽມຕົນເພື່ອສະແດງບົດບາດຂອງຕົນໃນລະຄອນໃຫຍ່ສຸດທ້າຍ. ພຣະເຈົ້າຖືກຫຼົງລົງຈາກສາຍຕາ.
ໃນບັນດາມວນມະນຸດອັນໃຫຍ່ນັ້ນບໍ່ມີຄວາມເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນ,
ນອກຈາກເມື່ອມະນຸດພາກັນຮ່ວມສະຫະພັນເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງອັນແທ້ຈິງຂອງຕົນ.
ພຣະເຈົ້າກຳລັງທອດພຣະເນດຢູ່
ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ຢູ່ໃນອຳນາດຂອງພຣະອົງທີ່ກະບົດນັ້ນ ຈະສຳເລັດລົງ.
ໂລກນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງມະນຸດ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ອົງປະກອບແຫ່ງຄວາມ
ສັບສົນແລະຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບຄອບງ່າຍໃນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ. ອຳນາດໜຶ່ງຈາກເບື້ອງລຸ່ມກຳລັງປະຕິບັດງານ
ເພື່ອນຳໃຫ້ເກີດເຫດການຍິ່ງໃຫຍ່ສຸດທ້າຍໃນລະຄອນນັ້ນ,—ຊາຕານປາກົດມາດັ່ງພຣະຄຣິດ,
ແລະກະທຳການດ້ວຍການຫຼອກລວງທັງສິ້ນແຫ່ງຄວາມອະທຳ
ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຜູກມັດຕົນເຂົ້າດ້ວຍກັນໃນສະມາຄົມລັບ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຕົນເອງໃນການຮ່ວມສະຫະພັນ ກຳລັງດຳເນີນແຜນການຂອງສັດຕູໃຫ້ສຳເລັດ.
ເຫດຈະນຳໄປສູ່ຜົນ.”

“ການລະເມີດໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບບັນລຸເຖິງຂີດຈຳກັດຂອງມັນແລ້ວ. ຄວາມສັບສົນເຕັມລົ້ນຢູ່ໃນໂລກ,
ແລະຄວາມສະຫວາດຫວັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງໜຶ່ງກຳລັງຈະມາເຖິງເໝືອນມະນຸດທັງຫຼາຍໃນໄມ້ຊ້ຳ.
ອະວະສານໃກ້ເຂົ້າມາຫຼາຍແລ້ວ. ພວກເຮົາຜູ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຄວນກຳລັງຕຽມຕົວສຳລັບສິ່ງທີ່ໃນບໍ່ຊ້ຳນີ້ຈະປະ
ທຸຂັນເໝືອນໂລກຢ່າງເປັນຄວາມປະຫລາດໃຈອັນທົ່ວມທັນ.” Review and Herald, September 10,
1903.